

תימניה שיידדה מן הארץ והפכה אמריקאית, מהווה את התוספת האחרונה לייצוא

דוגמינית עירום בת

מאת רוברט וואלץ

אתן שגם היא תסבול מאפליה? היתה אומרת. מוניה נכנע. ב־1950 יצאו כל בני המשפחה לביקור קטן בפאריס. מעיר האורות הפריסאית הגיעו לאמריקה, התיישבו ליד אגם היארטה, יחד עם שאר יבשרו של מוניה. דרכה של המורה מתימן, במולדת השלישית החלה באסון. זמן קצר לאחר שהתיישבו היורדים במקום, פרצה דליקה בבית העץ, בו התגוררו. אמה של שרה יצאה בשלום, הודות לגבורתו של שכן, אמריקאי ממוצא איטלקי. אך כל גופה כוסה בכחיות קשות. בעלה נשרף למות בתוך הבית. ביום בו היתה הילדה צריכה להתחיל בלימודיה העממיים, היה עליה להשתתף בהלחית אביה התורג.

★ ★ ★

מלכת יופי נודיסטית

באן מרתחילה דרכה המופלאה של הילדה שגדלה בכך-שמן. בבית-הספר התיכון של היאחאטה, היתה היא אחת התלמידות המצטינות. הישגיה ניכרו בכל תחום: היא היתה ספורטאית מעולה, סולנית במקי הלת בית-הספר, מנגנת-הלילה שנייה בתוך מורת המקומית. בהודושי הקיץ אף ניגנה הליל במסגרת תזמורת-נוער מקומית.

בשנה האחרונה של לימודיה התיכוניים, התפתחה הילדה השחרחרת ורות-המראה לנערה תמירה, אמריקאית לכל דבר. היא התאקלמה עד לפרטים האחרונים. אותה שנה אף נבחרה למלכת-יופי, תחת השם "שרה ציפוי". היה זה שם בעלה השלישי של אמה — השכן אשר הציל אותה ממות בטוח. בתקופת הטיפול בגביית דמי-הביטוח והגשת העזרה לאלמנה, התאהב האמריקאי האיטלקי, חבר המועצה המקומית, באמה של שרה. הם נישאו אחרי שהחלימה לחלוטין. אמה של שרה לא הצליחה להגביל את נטיותיה הנודיסטיות של בתה, שהחלו להתגלות ברבים כעבור זמן קצר. היא רק הגבילה את הנערה מבהינה אחת: "לעולם אל תגלי שאת יהודיה, בזמן שאת חושפת את גופן לעיני זרים!" הפצירה בה. כי אמה של שרה לא שכחה, על אף חייה ההרשימים, את מוצאה.

כאשר חזרה שרה לאטלנטיקסיטי, העיר בה נבחרה למלכת-יופי מקומית, היה זה כמועמדת לתואר מלכת-יופי של המדינה כולה. היא נבחרה לסגנית בשתי תחרויות מקבילות ("מיס ניו-ג'רסי" ו"מיס גארדן-סטיט"). אולם כאשר חיפשו אחרי הנערה,

ל הקיר המחוספס של ביתן-מלט, מן הסוג בו שוכנים עולים חדשים במעבר רות, ניצבה תמונת-עירום של בחורה שחרחרת ויפהפיה. ליד כניסת הבית, על כיסא רועי, במקום בו היא נוהגת לשבת מזה 20 שנה, מתבוננת הזקנה בתמונת נכדתה. כשסבתה מפנה את מבטה החוצה, היא מתבוננת בשדות הסלעיים, ומעבר להם — בהרים שמעבר לגבול. היא נזכרת כיצד הילדה, שהפכה לאשה המצולמת, היתה מנסה, שב ושוב, לחצות את הגבול, כיצד רק ברגע האחרון אפשר היה לגרור אותה חזרה. "אני רוצה לראות מה שיש מן הצד השני!" היתה בוכה, בהודמוניות אלה. עכשיו גדלה שרה הקטנה, בארצות-הברית, מצטלמת בביקיני אפסי, ואף עירומה, לזרכי פירסלמת. דרך רבה עברה מאז הגיעה משפחתה מתימן, בדרכי-סתר, ועברה את הגבול של ארץ המנדט בדרך בלתי-ליגאלית. אביה של שרה לא החזיק מעמד מול תל"ת הדרך, נפטר בעת המסע, נקבר אי-שם במדבר ערב הסעודית. אמה, ויתר בני-משפחתה, הגיעו ארצה, התיישבו באיזור בן שמון, היו לשכנים טובים לאיכר-יהודי-סביבה — ברובם יוצאי רוסיה, בני העלייה השנייה.

★ ★ ★

מוות בין ההכרות

אמה של שרה, מורה ללא השכלה פורקאלית, אך אשה נבונה ועירנית, לא נשארה זמן רב בתחום קרוביה המפגינים. היא נישאה מחדש ליהודי שעלה מארץ דיסה בברוסיה, מוניה ולנסבירג, אשר שינה את שמו לאחר מכן לפלנברג. משפחתו, שנטשה את רוסיה לאחר ששיחקה את פקידיו הצאר כדי לזכות בהיתר-ייצאה, התיישבה ברובה בארצות-הברית. רק מוניה ואחיו עלו לארץ-ישראל.

משפחתו, לעומת זאת, הצליחה יותר ממנו להסתדר בחיים. עם כספם המועט רכשו אי-אלה אדמות — ובמרוצת השנים הפכה השכונה הקטנה לעיר שלמה, המשגשגת ליד האגם היאחטה, 50 ק"מ מניו-יורק.

אמה של שרה היתה אשה מיוחדת במינה. היא הרגישה עצמה מופלית לרעה בגלל מוצאה הערתי. היתה זאת היא שרקמה את התוכנית להימלט ממצואות שהורכרה לה עדיין את עברה. היא שיכנעה את בעלה כי ישראל אינה המקום המתאים לחינוך בתם. "לא אגדל ילדה יפה! לא

שרה ציפוי בתצלומי-דוגמאות של הצי-עירום. מהסוג המבוקש במיוחד על-ידי סוכני הפירי סומת. שרה אוהבת מלאכה זו, מבוקשת על-ידי הסוכנים בגלל המראה האכזוטי שלה.

התפעשות בהדרגה

הדם התימני

שרה טוענת כי נטייתה לנוודים נובעת אף היא ממוצאה התימני, רגיזה להסתובב עירומה בילדותה בתימן ובכך-שמן. על כך לעבוד במיוחד כדוגמינית עירום לתמונות המופיעות בכתיבת-נוודיסטים רבים, המתפרסמים ב-

כך נראתה שרה כאשר ניבחרה למלכת-יופי והחלה את הקאריירה שלה כדוגמינית. התצלום אשר צולם בימי ידה, חובב צילום, יכול היה להתנוסס באלבום-התצלומים של כל נערה ישראלית.